

בתי המשפט

א 016478/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 26/04/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

התובעים;

בעניין: 1. הדמיות טקטיות בע"מ

2. בוטמן רומן

נגד

הנתבעת;

ע.ע. ענבר החזקות ונדל"ן בע"מ

פסק-דין

מבוא

1. בפניי תביעה לתשלום סך של 100,000 ₪ בגין פגיעה נטענת בזכות יוצרים של התובעים.
 2. התובעת 1, הדמיות טקטיות בע"מ (להלן: "התובעת") מפעילה מתקני ספורט למשחקי פיינטבול (לחימה ברובי צבע) במספר סניפים ברחבי הארץ. התובע 2 (להלן: "התובע") הוא מנהלה. התובעים מפרסמים את עסקם באמצעות אתר אינטרנט המצוי בבעלותם, וכתובתו www.paintball.co.il.
 - הנתבעת הינה חברה המפעילה אתר אינטרנט לשם פרסום ושיווק של פעילות בתחום הספורט האתגרי. כתובת האתר הינה www.sportX.co.il.
 3. על פי הנטען בכתב התביעה, בשנת 2004 נכרת הסכם בין התובעים לנתבעת, לפרסום עסקם של התובעים באתר האינטרנט של הנתבעת, אלא שהסכם זה לא יצא אל הפועל.
- במועד כלשהו שהתובעים אינם מציינים, הם גילו באתר האינטרנט של הנתבעת תמונות שצילם התובע ואשר הועתקו כביכול מאתר האינטרנט של התובעים. התמונות הופיעו באתר האינטרנט של הנתבעת כחלק מפרסום של גוף מסחרי המתחרה בתובעים (גוף בשם פיינטבול איילת השחר). בעקבות כך פנו התובעים במכתב התראה לנתבעת, ביום 8.5.2006. בסמוך לאחר מכן, ביום 30.5.2006, נכרת הסכם בין התובעת לנתבעת,

בתי המשפט

א 016478/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 26/04/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

שמטרתו ליצור שיתוף פעולה בין הצדדים בדרך של פרסום שירותי התובעים באתר הנתבעת. דא עקא, מנהל הנתבעת ביטל את ההסכם כעבור זמן קצר.

התובעים טוענים כי הנתבעת הפרה את זכויות היוצרים שלהם בתמונות ולכן הם זכאים לפיצויים סטטוטוריים בלא הוכחת נזק, בסכום של 100,000 ₪.

4. הנתבעת מכחישה מכל וכל את הטענה כאילו פרסמה את הצילומים המפרים. לטענתה, בחודש פברואר 2004 נכרת הסכם בין התובע לנתבעת לפרסום שירותי התובעת באתר הנתבעת. התובע הוא שהעביר לנתבעת את התמונות נשוא התביעה, ולכן אין המדובר בהעתקה מאתר האינטרנט של התובעת. בעקבות כריתתו של ההסכם, פרסמה הנתבעת את שירותי התובעת. אם נעשה שימוש בצילומי התובעת לשם פרסומה של חברה מתחרה, הרי שתוכנם של פרסומים אלה נקבע על ידי המפרסם, ולא על ידי הנתבעת. ככל שפרסומים אלה פגעו בזכויות היוצרים של התובעים, אזי התובעים היו צריכים לתבוע את המפרסם עצמו, ולא את הנתבעת, שאינה אלא פלטפורמה לפרסומים של ספקים שונים.

הנתבעת מציינת כי לאחר שקיבלה את מכתב ההתראה מיום 8.5.2006, נכרת בין הצדדים הסכם חדש ביום 30.5.2006 והתובע אף אמר למנהל הנתבעת "לשכוח" מהמכתב מיום 8.5.2006.

עוד מציינת הנתבעת כי לאחר חתימתו של ההסכם מיום 30.5.2006 היא גילתה שהנתבעת נוהגת להציע ללקוחות הפונים אליה בעקבות הפרסום אצל הנתבעת, מחירים זולים יותר מאלו המוצעים באתר הנתבעת. התובעת נוהגת כך במטרה לשדל את הלקוחות להזמין את השירות ישירות ממנה, ולא דרך אתר האינטרנט של הנתבעת, ובכך להמנע מתשלום העמלה המגיעה לנתבעת.

דין

5. לאחר שעיינתי בחומר הראיות ובסיכומי הטענות של הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להדחות, מן הטעמים שיפורטו להלן.

בתי המשפט

א 016478/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 26/04/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

6. בס' 3 לכתב התביעה טענו התובעים:

"זה המקום לציין כי בזמן בו התרחשו האירועים נשוא כתב תביעה זה זכויות היוצרים באתר היו שייכות לחברת החורשיה בע"מ זכויות אשר הועברו כדין לחברת הדמיות טקטיות בע"מ."

מכאן, שזו הודאת בעל דין של התובעים לפיה זכויות היוצרים באתר האינטרנט ממנו בוצעה כביכול העתקת התמונות, היו שייכות לגוף אחר, חברה בשם החורשיה בע"מ (להלן: "חברת חורשיה").

התובעים טענו אמנם כי זכויות היוצרים הועברו אליהם, אך לא טרחו כלל ועיקר להוכיח טענה זו או לפרטה. ניתן היה לצפות מהתובעים לצרף לתצהיר שהוגש בתמיכה לתביעה, את המסמכים המעידים על אותה העברת זכויות, אלא שדבר זה לא נעשה. למעשה, בתצהיר עדותו הראשית השמיט התובע לחלוטין טענה עובדתית זו.

התובע נחקר בענין זה והתבקש להציג את ההסכם בדבר העברת זכויות היוצרים, אלא שההסכם לא היה בידו, למרות שטען לקיומו. לדבריו:

"אפשר לפקסס את זה תוך 5 דקות לבית המשפט אז זה יהיה פה ... זה יהיה פה עוד חצי דקה" (ע' 4 לפרוטוקול).

למותר לציין שההסכם לא הוגש בסופו של דבר לבית המשפט.

יצוין כי על פי עדותו של התובע, חברת החורשיה נמכרה לצד שלישי במועד כלשהו בשנת 2006 (ע' 1-2 לפרוטוקול), כך שמאז אותו מועד הוא אינו הבעלים שלה.

בתי המשפט

א 016478/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 26/04/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

בהעדר ראייה של ממש לכך שזכויות היוצרים אכן הועברו מאת חברת החורשיה אל התובעת, לא הוכיחו התובעים כי עומדת להם עילת תביעה בגין פגיעה בזכות היוצרים שלהם.

7. טעם נוסף המחייב את דחייתה של התביעה הוא שתצהיר עדותו הראשית של התובע נעדר נספחים כלשהם. כאשר מדובר בתביעה בגין הפרת זכות יוצרים בדרך של העתקת יצירה, חייב התובע להכבד ולצרף לתצהירו כראיה את המסמכים המוכיחים את עילת התביעה, קרי, את היצירה המקורית ואת העותקים המפריים שלה. במקרה דנן, התובעים לא טרחו לעשות כן.

ודוק: עצם העובדה שלכתב התביעה צורפו צילומים של היצירה המקורית וצילומים של העותק המפר, אינה מועילה לתובעים, שכן צירופו של מסמך כלשהו לכתב התביעה אינו מכשיר את אותו מסמך כראיה. רק צירופם של מסמכים לתצהיר עדות ראשית ואימותם בגוף התצהיר, או הגשתם באמצעות עד אימות, הוא שהופך את המסמכים לראיות קבילות במשפט. בצדק טוענת איפוא הנתבעת בסיכומיה כי משבחרו התובעים שלא לצרף את הצילומים לתצהיר עדותו של התובע, מסיבות השמורות עימם, למרות שהצילומים צורפו כנספח לכתב התביעה, הם נכשלו בהוכחת הטענה המרכזית נגד הנתבעת, קרי, קיומה של היצירה המקורית ותוכנו של הפרסום המפר.

8. יתר על כן, מעבר לעובדה שהצילומים לא צורפו לתצהירו של התובע, הרי שעומדת לתובעים לרועץ העובדה התמוהה שאין למצוא בתצהירו של התובע את הפירוט המינימלי הנדרש בנסיבות הענין, לאמור, מתי בדיוק נעשו הפרסומים המפריים, באיזה מדור ובאיזה הקשר. תצהירו של התובע מנוסח באופן לקוני וסתמי לחלוטין. הוא מתאר אירועים שונים בלא לטרוח ולציין מתי, כיצד ובאיזה הקשר התרחשו. כך, טענת ההפרה מוצגת בס' 11 ו-13 לתצהירו באופן הבא:

"לאחר תקופה של ככל הנראה למעלה משנתיים מהמפורט לעיל, נתברר לי ע"י מכר כי באתר הנתבעת מפורסמים פרטים על חברה מתחרה עיקרית שלנו אשר באורח אבסורדי הפרסום למוצריה של אותה חברה מתבצע תוך שימוש בחומרים שלנו, ששייכים אך ורק לנו ואין כל דרך אחרת להשיג אותם למעט להעתיקם מאתר האינטרנט שלנו, בו הם

בתי המשפט

א 016478/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 26/04/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

מפורסמים. ... לכשראיתי שאיש לא משיב לפניותיי, התחלתי לתעד את השימוש שעושה הנתבעת בחומרים שלנו, ע"י כך שהורדתי בכל חודש את התמונות שלנו מאתר הנתבעת בכדי לתעד את הפרות המתמשכות".

אין למצוא כאן ולו ברמז את המועד המדוייק בו בוצעו מעשי ההפרה הנטענים. התובע אפילו לא טרח לציין את שמה של אותה חברה מתחרה.

הדברים הגיעו לידי אבסורד ממש, שכן למרות שאין מחלוקת שהתובעים שלחו לנתבעת מכתב התראה ביום 8.5.2006 (הנתבעת מודה שקיבלה מכתב כזה), הם לא טרחו משום מה לצרפו לתצהירו של התובע על מנת שניתן יהיה אולי לדלות מתוכו את הפרטים העובדתיים החסרים בתצהיר עצמו. גם הנתבעת לא טרחה לצרף לתצהירה את המכתב שקיבלה, אך נטל הראיה מוטל על התובעים ולא עליה, ולכן ההמנעות מהגשת ראיות שהתובעים היו צריכים להגיש, אינה צריכה לפעול לחובתה.

9. טעם נוסף לדחייתה של התביעה נעוץ בכך שלא נסתרה טענתה של הנתבעת לפיה היא אינה מעמידה אלא פלטפורמה שיווקית המאפשרת לבעלי עסקים מתחום ספורט האקסטרים, לפרסם את עצמם על גבי אתר האינטרנט שלה. כדברי מנהל הנתבעת:

"... הספק אחראי על התכנים שנמצאים באתר שלו והוא זה שמעלה את התכנים שלו ... זאת רמפה שהיא רמפה שיווקית. הספק כותב הכל ..." (ע' 48 לפרוטוקול).

הואיל והנתבעת רק מעמידה את הפלטפורמה השיווקית לרשותם של המפרסמים, אין מקום להטיל עליה אחריות בגין הפרת זכויות יוצרים על ידי המפרסמים, שהרי אין לה כל יכולת לדעת האם חומר מסויים המועלה לאתר האינטרנט על ידי מפרסם כזה או אחר, פוגע בזכויות היוצרים של צד שלישי.

ואכן, בגוף חוזה ההתקשרות של הנתבעת עם המפרסמים, מצוייה הוראה מפורשת בזו הלשון: "האחריות לשירותים ולתכנים המפורסמים בחנות האתר הינה באחריות הספק בלבד ...".

בתי המשפט

א 016478/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 26/04/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

יצויין כי על התביעה חלות הוראות חוק זכות יוצרים 1911, ולא הוראות חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "החוק החדש"), שכן ההפרה הנטענת התרחשה עוד לפני שנחקק החוק החדש. ס' 78(ג) לחוק החדש קובע כי "על פעולה ביצירה שנעשתה לפני יום התחילה לא יחולו הוראות פרק ח' לעניין הפרה של זכות יוצרים או זכות מוסרית ולעניין תרופות, וימשיכו לחול לגביה, לעניינים אלה, הוראות הדין הקודם";

לפי ס' 8 לחוק זכות יוצרים, 1911, בעל זכות היוצרים אינו זכאי לתרופת פיצויים כלפי הנתבע אם זה האחרון לא ידע ולא היה עליו לחשוד בעת ביצוע ההפרה שקיימת זכות יוצרים ביצירה. התובע עצמו טען בתצהירו כי לא העביר לנתבעת חומר פרסומי כלשהו, וכי הצילומים שפורסמו באתר האינטרנט של הנתבעת, הועתקו מאתר האינטרנט של התובעים. לנוכח העובדה שהנתבעת מקבלת חומר פרסומי מן המשווקים, אין ראייה לכך שידעה או שהיתה יכולה לדעת שהחומר שהועבר אליה על ידי הצד השלישי לשם פרסומו, הועתק מאתר האינטרנט של התובעים.

10. בנסיבות אלה, לא רק שאין מקום להטיל על הנתבעת אחריות לפרסומו של צד שלישי, אלא שתמוהה מאוד העובדה שהתובעים כלל לא טרחו לתבוע את אותו צד שלישי שביצע לטענתם את הפרסום המפר. הנתבעת העלתה את ההשערה שאם אכן נעשה פרסום של צד שלישי תוך שימוש בצילומים של התובעים, הרי שהפרסום נעשה על דעתם ובברכתם של התובעים, שכן הללו מפעילים סניפים במספר מקומות בארץ. מדובר אמנם בהשערה גרידא, אך לנוכח התמיהה שמעוררת התנהגותם של התובעים, ראוי היה שהתובעים יסבירו מדוע לא תבעו את הצד השלישי. הסבר כזה לא ניתן על ידם.

התובעים טוענים בסיכומיהם כי הנתבעת היתה אמורה לשלוח הודעה לצד שלישי נגד אותו מפרסם צד שלישי, אך טענה זו רק מחזקת את התמיהה מדוע התובעים עצמם לא תבעו את אותו צד שלישי.

11. יש לציין כי התנהלותם של התובעים מעוררת תמיהה מטעם נוסף: לאחר ההפרה הנטענת על ידי התובעים ביחס לזכות היוצרים בצילומים, נכרת ביום 30.5.2006 חוזה בין חברת חורשיה (שלטענת התובעים, העבירה להם לאחר מכן את זכויות היוצרים בצילומים) לבין הנתבעת, ולפיו התחייבה הנתבעת לפרסם את שרותיה של חברת חורשיה תמורת תשלום

בתי המשפט

א 016478/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 26/04/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

עמלה. חתימתו של חוזה כזה, שאין בו כל איזכור לטענות נגד הנתבעת בגין פרסומים שביצעה בעבר, אינה עולה בקנה אחד עם הטענה לפיה הנתבעת פגעה בזכויות היוצרים של חברת חורשיה, ויש בה משום ראייה נסיבתית לכך שחברת חורשיה ומנהלה דאז, התובע, הבינו כבר באותה עת כי הנתבעת אינה אחראית לפגיעה בזכות היוצרים של חברת חורשיה.

סיכום

12. אשר על כן, ומכל הטעמים שפורטו לעיל, התביעה נדחית. התובעים ישלמו לנתבעת שכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪ בצירוף מע"מ כחוק.

13. בשולי הדברים אציין כי כתיבתו של פסק הדין התעכבה מתוך המתנה לסיכומי התשובה של התובעים, שלא הוגשו בסופו של דבר, מבלי שהתובעים יודיעו לבית המשפט שאין בכוונתם להגיש סיכומי תשובה.

14. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ב' באייר, תשס"ט (26 באפריל 2009), בהעדר הצדדים הנ"ל.

חגי ברנר, שופט